אידישע באלעבאסטעס פרובירט די נייע

פאלין'ס כשר'ע פירלעס קרים סאדאס

איר וועט הנאה האבן פון די דאזיקע נייע, ריינע און געשמאקע ביסקעטס וועלכע זיינען געבאקן אין אונזער פעקטאָרי אונטער דער השגחה פון הרב י. י. כהנאוויטש.

די בעסטע ווייסע מעל און בלויז אזעלכע מאטעריאלן ווערן גענוצט וואס זיינען דערלויבט לויט'ן אידישן דין.

איך מאך באקאנט אז די פירלעס סאדא ביסקעטס געבאקן ביי די פאלין טשעמבערס קאָ. זיינען כשר פאר דעם אידישן געברויך. זיי ווערן געבאקן אונטער מיין השגחה. ה' שמות, תרצ"א.

יעחיאל יעחיאל הכהן בהנאוויטש

איר דארפט אייך מער ניט זאָרגן וועגן אייערע מאלצייט פראבלעמען. פאלין'ס כשר'ע פירלעס קרים סאדאס זיינען גוט סיי מיט פוטער, מילך אדער מיט פליי־שיקע מאלצייטן. פרעגט אייער גראסעריסמאן אויף זיי.

ניט אכטונג אויפ'ן הכשר פונ'ם רב אויף יעדן רויטן פעקעדזש.

סטארקיפערס, אויב אונזער סיילסמאן איז ביי אייך ניט געווען און איר האט ניט קיין כשר'ע ביסקעטס אין סטאק, פליט טעלעפאָנירט אדער טעלעגראפירט אונז אייער אדרעס.

באמערקונג -

THE PAULIN CHAMBERS CO. LTD.
WINNIPEG
Winnipeg Regina Saskatoon Calgary Edmonton Vancouver

Robin Hood FLOUR

פאר אלע היימישע געבעקסן

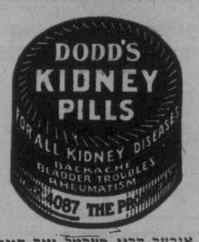

פאר איבער דריי פערטל יאר הונדערט זיינען דאד'ס קידני פילס געווען דער אנערקענטער מיטל פאר רוקנווייטיק, רומאטיזם, בלאטער טראבלס און פילע אנדערע קראנקהייטן. פאראורזאכט דורך שלעכטע קידנים, צו באקומען פון אלע דילערס פאר 50 סענט, אדער 6 באקסעס פאר $2.50, אדער דירעקט פון די דאד'ס מעדיצין קא., לימיטעד, טאראנטא 2. ביים דערהאלטן די סומע.

זינדיק בלוט

א העכסט שפאנענדער ראסאן פון דעם אידישן לעבן אין אמעריקע

פון א. ר.

(פארטזעצונג)

ער האט ארויסגעטראגן דאס קינד, געוואורט ביז' קיידי האט זיך אריינגעזעצט אין איר בחודערס מאשין און ער האט איר צוגעזאגט אז ער וועט מארגן צו־ברייגנען בענדזשאמינס מאשין אהין, און אפשר נאך הייגט ביינאכט . . . און זיי זיינען אוועקגעפאָרן.

דער יונג האט זיי נאכגעקוקט און ער האט אלץ געקריצט מיט די צייג. דער־ביי האט ער געטראכט : מען דארף א סוף מאכן מיט דער שטוב . . . איך וועל ניט בלייבן דא מיט דעם מאנן דעם מערדער . . . דערנאך איז ער צוריק אריין אין הויז. איצט איז אין שטוב געווען שטארק שטיל. עס האט זיך געראכט, אז דאס אומגליק האט זי דבאוועגט אין הויז און אז ער, דער אומגליק, זיצט מיט דיי ווינקלען און לאכט פון דארט ארויס אין דער שטיל מיט נצחון. און דערווייל איז צוגעפאלן דער אוגוט. אין דרויסן איז גע־ווארן טונקעלער, דורך די שויבן האט ארויינגעקוקט כמורנעקייט און דאן איז מר. וואלף אראפגעקומען דאנסטעערס. ער האט געמאכט אן אנשטעל ווי ער איז רואיק, ווי עס וואלט גארניט פאסירט אין שטוב און ער האט אויסגערופן צו דער דינסט :

—ראוז ! גרייט צום טיש !

די דינסט האט גלייך גענומען גרייטן צום טיש. ביטרים האט א שטילע, פאר־טרויערטע עהאלפן אויסשטעלן דאס גע־שיר, זי האט זיך אויף אוועקגעזעצט צום טיש און זי האט געשווינען. סעמקע איז געזעסן אין א ווינקל, געזעהן ווי א פרעמ־דער וואס איז אהער געקומען בלויז זיך צוקוקן, וואס דא קומט פאר. זיינע אויגן האבן געברענט מיט פארברענענעם כעס און מר. וואלף האט זיך ארומגעדרייט איבער הויז מיט די הענט אין די הויזן קעשענעס און מיט פעסטע באלעבאטישע טריט און ער האט דערביי געהאט דאס געפיל, אז ער האט אויסגערייניקט די שטוב פאר. זיינע אויגן האבן געברענט מיט פארברענענעם כעס און מר. וואלף האט זיך ארומגעדרייט איבער הויז מיט די הענט אין די הויזן קעשענעס און מיט פעסטע באלעבאטישע טריט און ער האט דערביי געהאט דאס געפיל, אז ער האט אויסגערייניקט די שטוב פאר. ער האט שטיל אונטערגעברומט אונ־טער דער נאז עפעס א נגון. איצט וועט איצט קאנען טאן אלעס אומגעשטערט.

ער האט שטיל אונטערגעברומט אונ־טער דער נאז עפעס א נגון. איצט וועט קיינער ניט קריכן אין די אויגן אריין. איצט וועט מען איר ניט דערקר־טשען און ער האט געטראכט אז מען "דארף שמידן דעם איין כל זמן עס איז הייס" — נאך די וואך דארף מען ארויסנעמען די ליינסס און שטעלן א חופה. דוקא א שטילע, אן איבעריקן רעש, אז א געפילדער. צו וואס אויפרייקן צופיל די מענשנ'ס אויגן ? און די רייזע ? — די לוסט רייזע וועט מען מוזן אפלייגן אויף א שטיקל צייט, ביז ער וועט צור־נעמען א פאראנטוואָרטלאכן מענשן, וואס זאל אנפירן מיט דעם געשעפט און ער זאל וויסן אז ער קאן זיך אויף אים פארלאזן. און דערווייל וועט סילוויא'ס מוטער זיך אריבערציען אהער און זי וועט איבערנעמען די הויז פירונג אין אירע הענט.

דערנאך האט ער זיך געווענדעט צו ביטרים'ן מיט א ווייך און הייסיש קול :

— וואס זשע ביסטו פארווייינט, נא־ריש קינד ?

זי האט ניט געענטפערט. זי האט נאר אראפגעלאזט דעם קאפ מיט בושה און ער האט צו איר גענומען רעדן געטריי, איבערגעגעבן, זי געגלעט איבער די האר און ער האט איר צוגעזאגט צו קויפן מתנות, איר צו פארזארגן, און זאל זי נאר זיין א געטריי קינד, און איבער־גענעבן קינד, ניט ווי דער רוצח, וואס האט זיך געווארפן שלאגן דעם איינ־געם מאטן . . . און פארוואס ? פארוואס קומט אים אזוי פיל אויסצושטיין ? וואס איז דא דער גוואלד ? אז ער קאן ניט לעבן אליין . . . ער וויל נאך ניט שטאר־בען . . .

נאר ביטרים האט נאר ניט געענט־פערט אויף דעם, און סעם איז געזעסן אויף זיין ארט און ער האט אלץ געקריצט מיט די צייג.

מען האט זיך ענדלאך געזעצט צום טיש. סעמקע האט זיך אויך געזעצט, נאר ער האט כסדר געקוקט מיט ווילדע בלי־קען אויפן פאטער. ביז דער פאטער האט עס דערפילט און ער האט זיך געווענדעט צו אים מיט דער פראגע :

—וואס זיצסטו אזוי שווייגנדיק, וואס ? וואס איז ? דו האסט רחמנות אויף דיין מייערער שוועגערן ? נשקשה : זי וועט ניט פארפאלן ווערן . . .

— נו, און בענדזשאמין ? — האט דער יונג א פרעג געטאן און זיין פנים האט זיך אנגענאסן מיט בלוט — וואס וועט זיין מיט בענדזשאמינען ?

— ווער איז אים שולדיק, ווער ? זאל ער נישט זיין קיין רוצח ! זאל ער זיך נישט כאפן שלאגן.

— פאפא ! דו האסט דאך אים אנ־געהויבן שלאגן !

— איך בין א טאטע ! איך מעג !

— און ארויסטרייבן מעגסטו אויך ?

— געוויס מעג איך. אויב מען קריכט מיר אין די אויגן אריין . . .

— נו, ווען זשע וועסטו אויך מיר און ביטרישן ארויסטרייבן ?

מר. וואלף האט ארויסגעלאזט די לעפ פון דער האנט און ער האט אנגעשטעלט א פאר פארוואונדרטע אויגן אויף זיין זון. ערשט איצט האט ער דערזעען, אז סעמקע איז שוין נישט קיין קליינער אינ־געל, אז ער איז שוין א גרויסער אין דער־וואקסענער מענש. און ער האט מיט אלע אברים דערפילט אז דער יונג קוקט אויף אים מיט שנאה. ער האט זיך אביסל דער־שראקן פאר זיין זונס שנאה און ער האט געגומען צו אים ריידן מיט גוטן, מיט ווייכע רייד, און ער האט געוואלט אפ־ווישן דעם יונגן כעס.

— וואס הייסט ? וואס רעדסטו סעמ־קע ? פאר וואס פאלט עס דיר נאר אין ?

סעמקע איז געווארן נאך רויטער :

— איך ווייס ? דו דארפסט זיך דאך אריינברייגנען א ניי ווייב. צו וואס זשע דארפסטו נאך אונז ? היינט האסטו פאר־טריבן בענדזשאמינען מיט קיידין און שפעטער וועסטו אונז ארויסטרייבן . . .

— וואס רעדסטו ?

— איך ווייס אלץ פאפא . . . דאס איז דאס אלץ צוליב עפעס א מויד . . .

— האלט דאס מויל !

מר. וואלף האט געגעבן א שפרונג אויף ווי א שלאנג וואלט אים א בים גע־טאן :

— שווייג !

דער יונג האט אפגעשווינען, און ער האט זיך גלייך אויפגעהויבן און ער איז אוועק פון טיש. ער איז מיט שטילע טריט אוועק און ער איז אריין אין זיך אין צימער. מר. וואלף האט אים נאכ־געקוקט, און ער האט עפעס נישט פאר־שטאנען, וואס דער יונג גייט טאן. און באלד איז פעס אראפגעקומען אנגעטאן אין זיין הוט און מאנטל.

מר. וואלף איז געווארן צעטומלט און ער האט אויסגערופן :

— סעם ! קום נאר אהער !

דער יונג האט זיך דערגענעענטערט :

— וואס ווילסטו ?

—וואוהין גייסטו ?

— איך גיי אוועק.

— די האסט דאך ניט געענדיקט דאס עסן ?

— איך האב שוין גענוג געגעסן. איך גיי אוועק פון שטוב.

— וואס ? וואס זאגסטו ?

— איך וויל נישט זיין מער אין דער שטוב . . . איך דארף נישט האבן קיין שטיפמאמעס . . . איך האב דיך פיינט!

דער יונג האט עס ארויסגערעדט מיט אזא גיפטיקער שנאה, אז מר. וואלף איז ווי פארגליווערט געווארן. אויף דעם האט ער זיך גארנישט געריכט. און די פראגע "איך האב דיך פיינט" — האט אים א שמיץ געטאן אין פנים ווי מיט הונדערטער בייטשן. דער קאפ האט זיך אים פארדרייט און ער האט נישט גע־וואוסט וואס עס טוט זיך מיט אים. דער־ווייל האט סעמקע געגעבן ביטרישן די האנט. ביטרים האט די האנט געוואלט צוהאלטן און זי האט אים עפעס געוואלט זאגן אבער זי האט ניט געקאנט געפי־נען קיין ווערטער פאר דעם. דערווייל האט סעמקע געגעבן א ריס ארויס זיין האנט פון אירער און מיט גיכע טריט איז ער ארויסגעלאפן פון שטוב, און ער האט די טיר נאך זיך צוריקגעווארפן מיט אזא זעץ, אז די שויבן האבן זיך צע־קלונגען און זיי האבן זיך צעבראכן.

ביטרים האט זיך אויף דאס ניי צע־ווייגט און מר. וואלף איז אלץ געשטאנען ווי פארגליווערט, מיט אן אפענעם מויל און ער האט נישט פארשטאנען וואס דא קומט פאר . . .

עס זיינען פארביי געגאנגען עטלאכע טעג. סעמקע איז אין הויז נישט צוריקגע־קומען און מען האט נישט געוואוסט וואו ער איז אהינגעקומען. ער איז ווי אין וואסער אריין. אפילו א טייל פון זיינע חברים האבן נישט געוואוסט וואו ער געפינט זיך. ביטרים האט זיך בייזיי נאכגעפרעגט, נאר יענע האבן געעזינן מיט די אקסלען און דערקלערט, אז זיי האבן אים נישט געזעען. בענדזשאמין איז נאך געלעגן אין שפיטאל. קיין גע־פאר פאר זיין לעבן איז נישט געווען, נאר מען האט אים נאך געהייילט די וואונדן אויף זיין קאפ און ביי מר. וואלפ'ן אין הויז איז געווען שטיל ווי אויף א בית עולם. ביטרים האט זיך געעשעמט ווייזן פאר באקאנטע. אין זי דערביבער כסדר געזעהן אין שטוב און פון גרויסע צרות האט זי געשטיקט דעם ווייטאג אין זיך אין זיין האט אויסגעמידן צו טרעפן זיך מיט גאלד'ן. נישט ווייל זי האט אים מער ניט ליב געהאט, פאר־קערט : איר ליבע צו אים איז געווארן שטארקער פון טאג צו טאג. זי האט אלץ מער געפילט, אז דער איינציקער פריינט איר אין דער יונגער גאלד, נאר זי האט זיך געשעמעט אים צו באגעגענען. דער יונגער גאלד האט געזוכט זי צו טרעפן. א פאר מאל איז ער געקומען צו וואלפ'ס הויז. ער האט זיך דארט ארום־געדרייט שטונדענווייז, געוואַרט און גע־האפט אז ביטרים זאל זיך באווייזן, נאר ביטרים האט זיך פון אים אויסגעהאלטן. איר יונג הארץ האט געבייגט נאך אים, אין דער שטיל פלעגט זי זיך אפנישן מיט טרערן, נאר טרעפן זיך מיט אים האט זי דאך קיין מוט נישט געהאט : וואס וועט זי אים זאגן ? וואס קאן זי אים ענט־פערן אויף זיינע פראגן ?

נאר איין מר. וואלף האט זיך פון דעם אלעס נישט גענומען צום הארצן. ער האט איין מאל פאר אלע מאל באר־שלאסן צו גיין מיט זיכערע און עפסטע טריט צו זיין ציל און ער האט זיך גע־גרייט צו דער חתונה. ער האט נישט גע־וואלט מער טראכטן וועגן גארנישט, ניט געוואלט זיך רעכענען מיט דעם וואס דיי קינדער צעלויפן זיך פון זיין הויז. ער איז געווען פארליבט אין דער יונגער און שיינער סילוויא'ן איבער די אויערן און ער איז נישט געווען בכוח איבערצוטראכ־טען, וואס פון דעם קאן ארויסקומען, און עס איז נישט געווען קיין שום מעגלאכ־קייט, וואס זאל אים קאנען אפהאלטן פון צו מאכן דעם געפעראלכן שריט.

(ווייטערעס קומט)

זעכציקסטער יערלאכער סטייטמענט פון דאמיניאן באנק ווייזט שטארקע פאזיציע

פארדינסטן גוט אנגעהאלטן אין פארגלייך מיט 1929; דעפאזיטס ווייזן בלויז קליינע רעדוקציע

אנאליזירנדיק דעם זעכציקסטן יערלאכן סטייטמענט פון דער דאמיניאן באנק וואס איז פרעזענטירט צו געווארן ביי דער יערלא־כער פארזאמלונג פון שערהאלדערס אין טאראנטא, לעצטן מיטוואך, — איז צו זען דאס די דעפאזיטס אויסערגעוויינלאך גוט זענען, אז ניט נעקוקט אויף אלע שווערי־קייטן וואס די אלגעמיינע געשעפט אונ־טערנעמונגען האבן דורכגעמאכט לעצטן יאר, זיינען דאך די פארדינסטן פון דער באנק געווען גרויסע. און די שטארקע ליק־וויד פאנקטן פון דער דאזיקער באנק איז באנקס "האלדינגס" פון דאמיניאן, פרא־וינציעלע און מונציפאלע באנדס און דע־בענטשורס פארגרעסערט אויף 2,000,000 דאלאר.

צוליב דעם וואס אין 1930 האט זיך פארקלענערט די פארדערונג פאר קאמער־ציעלע הלוואות, זיינען דער באנקס צי־פערן 64 מיליאן, 804 טויזנט און 522 דאלאר, א רעדוקציע אויף בלויז צוועלף פראצענט.

דער אפנעצאלטער קאפיטאל איז זיבן מיליאן דאלאר מיט א רעזערוו פאנד און ניט־פארטיילטע פראפיטן אויף דער סומע פון 9 מיליאן. 444 טויזנט און 219 דאל.

אין שטוב האבן זיך באוויזן פייפער העגנער און פיינטערס. מען האט גענומען אויפפרישן די צימערן, אויספוצן דאס הויז פאר דעם נייער און יונגער ווייבל, און ער האט מיט אומגעדולד געווארט אויף דעם טאג פון דער חתונה, ער איז אפט געקומען אהיים און ער פלעגט צור־איילן די ארבעטער אז זיי זאלן טאן גי־כער זייער ארבעט, און ער האט זיך קנאפ אומגעקוקט אויף זיין שטילערן, איינצי־קער ארבעטער טאכטער נאר ער איז כסדר געווען פארגנומען מיט איין זאך : סילוויא . . .

(ווייטערעס קומט)

פארשידענע פאקטארן, וואו זיי האבן געלעבט א גוטן טאג. מערי איז געווען גליקלאך. זי האט אנגעפאנגען צו טרוימען וועגן דער מינוט ווען זי וועט פטור ווערן פון איר מאן און זי וועט קאנען חתונה האבן מיט דעם יונג, ראמאנטישן פרעגק. איר מאן איז זיי אבער געשטאנען אין וועג און זיי האבן אנגעפאנגען זוכן א מיטל ווי אזוי פון אים פטור צו ווערן.

ענדלאך זיינען זיי געפאלן אויף א פלאן ניט אכסנדיק דעריף וואס רעימאנד קאול איז געווען א שטילער און באשיי־דענער מאן, האט ער אבער אונטערגע־פעדלט אביסל מיט שנאפס. איז געבליבן אז זי זאל מי טאים ארויספאָרן אויסער דער שטאט, כלומרשט באגעגענען א בוטלעגער, וועלכער האט צו פארקויפן א סך שנאפס פאר א ביליקן פרייז. פרעגק זאל נאכפאָרן פון הינטן אין זיין אוטאָ־מאביל און ער זאל עס זיין דער בוטלע־גער. דער פלאן איז דורכגעפירט געווארן, מערי האט איר מאן פארגאבט אונטער דעם דאזיקן אויסרייד. ער איז געגאנגען ווי א שאף צו דער שחיטה, זייענדיק זיי־כער, אז ער פארט קויפן שנאפס. עס איז געווען א פינסטערע נאכט. פון דער ווייר־טעמנס האט קאול געזען אן אוטאמאביל, ער האט אפגעשטעלט זיין מאשין און ער איז געגאנגען באגעגענען דעם בוט־לעגער, אבער יענער האט אין אים אריינ־ציאגט עטלאכע קוילן און דער אומליק־לאכער איז געפאלן טויט אויפן ארט. זיין קערפער האבן די מערדער באהאלטן צווי־שען די געריכטע זאגנען אויף א דער־ביייאיקן פעלד. דער "דזשאב" איז געווען אן אויסגעצייכנטער. די פאליציי איז גע־ווען זיכער, אז קאול איז געפאלן א קרבן פון בוטלעגערס.

עס זיינען פארביי עטלאכע וואכן, מע־רי און איר געליבטער זיינען אין ערגעץ ניט געזעען געווארן. זיי האבן זיך באר־האלטן, כאטש זיי האבן ניט געהאט קיין אורזאכע מורא צו האבן אז דייער ברו־טאלער אקט וועט אויפגעדעקט ווערן. דער שונא פאר וועלכן זיי האבן זיך געפרוביט באהאלטן איז געווען זייער אייר־גענער געוויסן. דער דאזיקער שונא האט געקלאפט אין זייער טיר און ער האט זיי קיין איין מינוט פון רו ניט געגעבן.

דער באוואוסטזיין טרייבט זיי אין די ארעמס פון גערעכטיקייט

פון ש. וואַרעט

— זייט זיך מודה ! זייט זיך מודה ! — האט אן אינערלאכע שטימע זיי גע־וועקט און גערופן.

טעג און נעכט האבן זיי זיך געקאר־טשעט פון נשמה פיין. עס איז דערגאנ־גען אזוי ווייט, אז זיי האבן איינער דעם צווייטן ניט געקאנט קוקן אין די אויגן אריין. ענדלאך איז זי געווארן היסטע־ריש און אנכאפנדיק איר געליבטן ביי די פאלעס, האט זי אנגעפאנגען קווי־טשען :

— לאמיר זיך מודה זיין ! לאמיר אפרייניקן אונזערע געוויסנס און איבער־געבן אונזערע נשמות צו גאט, אז ער זאל אונז משפט'ן.

צוויי דערשלאגענע און נייסטיק צע־בראכענע יונגע מענשן האבן זיך גע־שלעפט צו דעם פאליס סטיישאן. ווען זיי זיינען אהין אריינגעקומען, האבן זיי זיך מודה געווען, אז זיי האבן באגאנגען א ברוטאלן מארד.

איצט זיינען זיי הינטער די אייזערנע גראטעס און זיי וואַרטן ביז די גערעכ־טיקייט וועט האנדלען.

א טראגישע פאסירונג

די פייאיקסטע דעטעקטיווס אין דער וועלט וועלן ניט קאנען אויפדעקן א מארד געהיימניס אזוי שנעל, ווי דער אינערלאכער חרטה נעפיל פון דעם מער־דער אליין קאן עס טאן. אז דאס איז אזוי, האט זיך ארויסגעוויזן פון דער מערקווירדיקער פאסירונג וואס איז ניט לאנג צוריק זיך פארלאפן אין אינדיאנאפאליס, וואו א יונגע פרוי און איר געליבטער זיינען אליין געקומען זיך איבערגעבן אין די הענט פון גערעכטי־קייט פאר דערמארדן איר מאן, וועלכער האט זיי געשטערט אין זייער ליבע. אבער לאמיר צוערשט אויפהויבן דעם פארהאנג איבער דער היים, אין וועלכער די טראַ־געדיע האט זיך אפגעשפילט.

דער קרבן פון דער פארשווערונג צווישן ווייב און געליבטן, איז געווען א פער־ציק יאריקער מלחמה וועטעראן, דער־מאנד קאול. זיין ווייבל, א בילד שיי־נע, פינף און צוואנציק יאריגע פרוי, איז געווען א גאנץ אנדערער סארט מענש. ער, דער מאן, האט אנגעקוואלן פון זייער באשיידענעם שטיבעלע וואס זיי האבן פארמאנט, און ער איז געווען צופרידן צו זיצן יערן אוונט אין דער היים. אבער מערי האט זיך געהאלטן אין אין באַ־קלאגן אז זי פינסטערט אפ אירע שענ־סטע יארן אין שטוב און זי קאן ניט האבן דאס ביסעלע פארגעניגן וואס זי דייזנקט. אז זי איז בארעכטיקט צו גע־ניסן. אין אט דער זייער ניט ראמאנטי־שער סביבה איז געשטארבן די ליבע צווישן מאן און פרוי.

מערי האט מורא געהאט אנצוקלאגן איר מאן פאר א גט, ווייל ער האט איר געסטראשעט אז ער וועט איר קיינמאל קיין גט ניט געבן און ער וועט איר פאר־פאלגן זיין גאנצן לעבן, אויב זי וועט פון אים אוועק. גראד דאמאלסט האט מערי זיך באקאנט מיט א שיינעם בחור, פרענק, וועלכער איז געווען א באדדער אין א שכנות'דיקער הויז. ער איז איר געפעלן געווארן ביי דער ערשטער באגע־געניש, ווייל זי האט אין אים געפונען דאס ביסל ראמאנטישקייט וואס איר גע־זעלאכער מאן האט ניט פארמאגט.

זייערע ווייטערדיקע באגעגענישן זיי־נען געווען געהיימע. זיי זיינען ביידע געגאנגען צו טענץ, בעלער, פארטיס און

THE TRADERS TRUST COMPANY

אפיציעלע אסיינים, עקזעקיוטארס, אדמיניסטראטארס, פינאנציעלע אגענטן

4טער פלאר, יוניאן טראסט בילדינג — טעלעפאן 26 892

זעט אונזערע נייע ספרינג סחורות

א גרויסער אויסוואל פון וואס אויסצוקלייבן

Dominion Furniture Co., Limited

499 NOTRE DAME AVENUE

PHONES: 86 195 — 87 873

קעש אסעטס זיינען $25,646,000 און באלדיקע נוצלאכע אסעטס באטרעפן די סומע פון $64,896,346. די ראסעס פון די דאזיקע ציפערן צו פובליק לייעביליטיס זיינען 21% און 53.50 פראצ. א באדייד־טנדיקער פארשריט פון א יאר צוריק. דער באנקס טאטאל אסעטס באטרעפן די סו־מע פון $141,723,848.

,עמענדיק אין אנבאטראכט דעם אלגע־מיינעם געשעפט צושטאנד אין 1930, זיי־נען די דעפאזיטס אויסערגעוויינלאך גוט געווען, אז ניט נעקוקט אויף אלע שווערי־קייטן וואס די אלגעמיינע געשעפט אונ־טערנעמונגען האבן דורכגעמאכט לעצטן יאר, זיינען דאך די פארדינסטן פון דער באנק געווען גרויסע. און די שטארקע ליק־וויד פאנקטן פון דער דאזיקער באנק איז באנקס "האלדינגס" פון דאמיניאן, פרא־וינציעלע און מונציפאלע באנדס און דע־בענטשורס פארגרעסערט אויף 2,000,000 דאלאר.

די ריינע פראפיטן פאר 1930 זיינען געווען $1,409,747, אדער בלויז אויף 113 טויזנט דאלאר וויניקער אין פארגלייך מיט לעצטן יאר ווען די באנק האט גע־האט די העכסטע פארדינסטן אין איר גע־שיכטע.

נאכדעם ווי עס זיינען באצאלט געווארן די געוויינלאכע דיווידענדן פון 12 פרא־צענט פער אנוס און א באנוס פון 1%, $909,993; א ביישטייערונג צום אפי־סערס פענסיע פאנד פון $50,000; א פרא־וויזשאן פאר דאמיניאן און פראווינציעלע רעגירונגס שטייערן פון $180,000; דאס ארונטערשרייבן $200,000 פון בענק גע־ביידעס אקאונט, איז איבערגעבליבן גע־ווארן צום פראפיט און פארלוסט אקאונט די סומע פון 449 טויזנט און 219 דאלאר. דאס איז מיט $70,000 מער ווי פריעריקן יאר.

ווערינקאס, אלסערס, רינענדיקע וואונדן, עקזעמא

און אלע אנדערע הויט קראנקהייטן נעהיילט אין דער צייט ווען איר ארבעט. לייכטע אלכאָ־הייטישע באהאנדלונג. גענוגע סים אויסגעפרר ביכטן דערפאלג. וואו אלע אנדערע הייליקייטן האבן ניט געהאלפן. א סך באשטעטיגונגען, שרייבט צו

NURSE DENCKER
610½ Portage Ave, Winnipeg

פרס. ו. פסיינאפער, סטמיסקאו, אלבערטא, שרייבט: איך בין אזוי דאנקבאר צו אייך וואס איר האט אויסגעהייילט סייגע פיס. איך האב נע־וואוינט זייער שלעכט וואונדן אויף זיי, איך וואלט זיי קיינמאל ניט אויסגעהיילט, איך בין אבער נעהיילט געווארן אזוי שנעל ווי איך האב אנגעווענדעט אייער אויינסמענט אזוי א. ו.